

ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՊԱՏՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ս. ԴՇԱՆԻ ՎԱՆՈՒՑ ՍԵՖԱՍՏԻՈՑ

ԳԼՈՒԽ ԺԱ.

Յաղագս առաջնորդութեան Տեառն Առաքել Արքեպս. ի եւ Սրբոյ Վանօրեից նորոգութեան որ 'ի Սեբաստիա եւ վասն ի՛նչ ի՛նչ դիպումսոց:

Զկնի մահուան Սեբաստացի Աստուածատուր Արքեպս. ի՛ թմփուկ կոչեցելոյ, միարանեալ Քահանայից եւ իշխանաց Քաղաքիս բազմակնիք իր արարեալ յղեցին 'ի կ. Պոլիս ընդ Տ. Պետրոս Առաք. Քհնյ. ի՛ առ Յովնանէս Պատրիարքն՝ կոչոտ անուանեալ՝ յընտրել զայլ ոք իմաստուն՝ վկայեալ 'ի գործս բարութեան եւ կացուցանել Տեսուչ Սեբաստիոյ եւ թէպէտ ընտրեաց նա Եսայի Վրդպտ. ոմն կեսարացի, բայց ո՛չ ընկալան Սեբաստացիք՝ բնակեալք 'ի կ. Պոլիս, ապա խորհրդով լուծալափոխ Վէճիլեան Տ. Յարութիւն ամիրայի Ակնեցեոյ՝ խնդրեցին զԱռաքել Արքեպս. Ակնեցի, որ էր յայնժամ 'ի գաւառս Եկեղեցաց 'ի վանս Ս. Աճածնի 'ի Զուղայ: Յայնժամ հանեալ Պատրիարքին զհրամանագիր Արքայական եւ զկոնդակ Պատրիարքական իւր ցՏէր Պետրոս Առաք. Քհնյ. ն, զոր առեալ եւ 'ի ճանապարհ եւ զնացեալ եհաս 'ի վանս Առաքել Արքեպս ին եւ յանդիման եկեալ մատոյց զհրամանագիր Արքային եւ զնամակ Պատրիարքական եւ սասց. «Հայր Սուրբ, հրամայեա՛ զի երթիցուք յաշխարհն մերս: Եհարց վարդապետն թէ «ո՞ք ուղարկեաց զքեզ կամ ուստի եկիր յայսր», սասց քհնյ. «'ի կ. Պոլիս բնակեալ Սեբաստացի մերաղնեայք յղեցին զիս աստ առ քեզ: Ասէ վրդպտ. ն. «ո՛չ կարեմ գալ ընդ քեզ, զի դու ո՛չ ունիս 'ի ձեռին քում զգիր իշխանաց Քաղաքիդ, զի եթէ եկից ընդ քեզ եւ Քաղաքացիքդ ո՛չ ընդունին զիս՝ զի՞նչ արարից յայնժամ, որոյ վասն երթ դո՛ւ յԱշխարհս քում եւ տուր պատասխան այնոցիկ որք առաքեցին զքեզ: Եւ նա փութացեալ եկն 'ի Սեբաստիա եւ պատմեաց մի ըստ միովէ զամենայն եղեալսն առաջի

իշխանացն եւ նոցա արարեալ Մահէր Բազմակնիք եւ առեալ գիր 'ի բղէշխէն եւ զերիս զինուորս սպառազինեալս եւ զՄահացի Խաչիկն՝ խոճա կոչեցեալ յղեցին յերզնկա, որք զնացեալ 'ի վանս Ս. Աճածնի՝ մատուցին Արքեպս. ին զգիր բղէշխին եւ զՀանրագիր իշխանացն՝ ասելով. «Հրամայեա՛ զի երթիցուք», եւ նա յետ բազմիցս հրաժարելոյ եւ անբաւական զինքս ցուցանելոյ յորդորմամբ Սահակ Արքեպս. ի Ակնեցոյ (որ էր երբեմն Պատրիարք կ. Պոլսոյ եւ յայնժամ Առաջնորդ Եկեղեցիոյ եւ Երզնկայ) յանձն էառ գալ 'ի Սեբաստիա, վասն որոյ յանձնեաց զվանս առաջի Առաջնորդին եւ իշխանաց բազում անօթիւք, զգեստիւք եւ յոլով անտանովք՝ աշակերտին իւրոյ Տէր Յովնան երթցուն եւ առեալ ընդ իւր զՅարութիւն վարդապետն Երզնկացի՝ որ պատմէ զայստօրիկ եւ Դպիր մի կտրապետ ազգակից իւր եւ եկն եհաս 'ի վանս Սրբոյ Նշանի 'ի Սեբաստիա՝ ՌՃՀԱ = 1722 Յունիսի 25՝ յաւուր երկուշաբթի՝ վարդապետի պահոցն: Եւ լուեալ Քաղաքացեացն գրոհ տուեալ միմիանց եկին ի տեսութիւն նորեկ Առաջնորդին եւ մեծաւ պատուով ընկալան զնա իբրեւ զԱռաքեալ յԱյ. եւ յետ աւուրց ինչ կրկին եկին 'ի վանս՝ առ ի գրել զանօթս վանուցս եւ յանձնել դիտին: Եւ էին ժողովեալք այսոքիկ՝ Տ. Եղիազար եւ Տ. Եսայի Արքեպս. Տ. Պետրոս Առաք. Քահանայ եւ Տէր Յովնան, Տէր Սուքիաս, Տ. Յակոբ, Տ. Կարապետ Քահանայք եւ իշխանք մետոռանք, եւ գրեցին այսպէս. 10 խաչ, 2 փոքր կանթեզ արծաթի, 6 Սաղաւարտ, 1 Գաւաղան, 10 Շուրջառ հին եւ նոր, 10 մոմակալ պղնձի, 1 Զահ, 150 Սահան, 10 գորգ եւ կարպետ, 3 Գոմէշ եւ այլ շորեղէնք հնոտիք, եւ 700 դահեկան պարտք: Ուտեստ ինչ ո՛չ գոյր, ո՛չ ցորեան եւ ո՛չ գարի. զի զկնի մահուան Առաջնորդին վաճառեալ էին եւ փեսային Թմփուկ Արքեպս. ի՛ Ալիքսանն Հողգարցի զոմանս արտօրէից իւրացոյց եւ զոմանս ցիր եւ ցան արար եւ 'ի խնդրելն նորեկ Տեսչին

զայն ամենայն, գնացեալ յարեցաւ առ Ալուպէկն. և ձեռամբ նոցին բազում փնասոս հասոյց վանուցս, և մինչև ութ անգամ տուգանս ետ առնուլ 'ի նորեկ Տեսչէն: Եւ ինքն գնաց այլ այլազգւոյն այնմիկ 'ի Պարսս 'ի պատերազմ և անդ սատակեցաւ: Առաքել Արքեպս. ն այս յօրէ յօրմէհեալ եղև Տեսուչ Սրբոյ Վանուցս՝ զամս իբրև հինգ. երկնէր խորհուրդս հանապազ 'ի սրտի իւրում վասն շինութեան և նորոգութեան նորին, զի կաթուղիկէ Մեծի Եկեղեցոյն կործանեալ անկեալ էր և զտեղի նորին փայտիւ ծածկեալ և քարինք տանեացն խախտեալ և աւերնալ յորոց անձրեք հոսէին 'ի վայր, և փայտեղէն շինուածք վասն այսր փտեալ և քակեալ՝ ո՛չ գոյր սենեակ մի պատշաճաւոր Առաջնորդի և Միաբանից՝ զի 'ի բազմաց հետէ Առաջնորդք նստէին 'ի քաղաքիս, և Արեղայ մի կամ ոմն երէց այրի մնային 'ի վանս. և յաւուրս կիւրակէից սպասաւորաւ միով մատուցանէին պատարագս: Վասն որոյ ժողովեաց առ ինքն՝ Առաքել Արքեպս. զիշխանս Քաղաքիս և հաճեցուցեալ զԴատաւորն էառ հրաման և գրեալ աղերսական նամականիս առ այլեայլ անձինս և տուեալ զայնս 'ի ձեռս Տէր Նիկողայոս քննյ. ի՝ առաքեաց զնա հանդերձ Տ. Պետրոսիւ 'ի Կ. Պոլիս առ Թէվէքէլեան Տ. Եարութիւն Ամիրայն, և նա 'ի ժողով գումարեալ զմեծամեծ ամիրայս Ազգիս մերոյ՝ առաջի էարկ նոցա զխնդիր Առաջնորդին Սևբաստիոս և իշխանացն, և նոքա յօժարաւ կամ հաճութեամբ փութացեալ առին յԱրքայէ զհրամանագիր շինութեան Սրբոյ Վանիցս՝ ծախսեալ 700 դահեկանս, և ետուն Տ. Նիկողայոս քննյ. ի, զոր առեալ դարձաւ փութանակի և հասեալ 'ի վանս ետ Տեսչին զՀրամանագիրն շինութեան և նա առեալ խնդալից գնաց առ Զարալը - Օղլու Օսման Աղա՝ որ էր Միւսէլլիմ և նա ևս ուրախացեալ յղեաց զՀրամանագիրն 'ի Դատաւորն և ետ արձանագրել 'ի Տօմարն 64 դահեկանաւ. իսկ վասն Բդէշխին էառ 100 դահեկան և ետ զՀրամանագիրն շինութեան Սրբոյ Վանիցս: Եւ 'ի միւսում աւուր մեծամեծք այլազգեաց կեկալ 'ի վանս գրեցին զՔեօն և գնացին:

Եւ 'ի Թուին ՌՃՀԶ = 1727 յութ Սեպտեմբերի արար զսկիզբն նորոգութեան և շինեաց զգմբէթ մեծի Եկեղեցւոյն սրբատաշ վիժօք և կղմեալոր և զտանիսն քարիւ կճեալ և կրով ամրացուցեալ սպիտակացոյց և զառաստաղն, զկամարս, զորմունս և զյատակս, կառոյց և յետևոյս զտան խորանս երկուս, մին յաջմէ և զմիւսն յահեկէ և շինեաց նաև զվերնատունս կանանց՝ զի ո՛չ գոյր 'ի սկզբան: Նորոգեալ պայծառացոյց և զՏաճար Ս. Աստուածածնին և շինեաց 'ի մէջ կամարացն զամբարս ցորենւոյ և դարւոյ, սպիտակացոյց զտանիսն, և զՏաճար Սրբոյ Կարապետին և մաքրեալ զկամարն աջակողմեան կանգնեաց 'ի նմա սեղան յանուն Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ: Կերտեաց և զվայելուչ Առաջնորդատունս կրկնայարկ և 'ի կից նմին մառանս գինւոյ և սենեակս միաբանից հանդէպ միմեանց և առաջի նոցա փոքր պարտէզ ծաղկանց, նորոգեաց և բարձրացոյց զպարիսպն շուրջանակի: Եւ հազիւ աւարտեաց զշինուածս միով ամալ՝ յորում աւուրն իրր 500 զործաւորք աշխատէին՝ ծախս արարեալ առաւել քան զքսան քսակս, բացի նպաստիցն՝ զորս ընկալաւ 'ի վիճակէն՝ զի քաղաքացի համարուեստք (էսնաֆ) իւրաքանչիւրն օր մի բերէին հաց, բրինձ ևն. և կերակրէին զաշխատաւորս և ինքեանք աշխատէին մինչև ցերեկոյ և ապա միաբանեալ ոմանք 5 և ոմանք 10 մշակաց վարձս տային և գնային: Թուի Թէ աստի մնացեալ իցէ սովորութիւն համարուեստից յամենայն ամի գալ 'ի Ս. Վանս, մատաղս մատուցանել ևն.: Եւ այսորիկ բազմացոյց զեկեղեցականս և կանոնեաց նոցա հանապազօր կանխել 'ի սաղմոսերգութիւն 'ի պաշտաման Տեսուչ, Առատացոյց և զլուծս զոմշոց և եղանց և ոչխարաց և այծեաց և ելից 'ի Ս. Վանս ազգի ազգի զարդուք հարկաւորօք, և պայծառացուցեալ փարթամացոյց զնա 'ի փառս Այ. և 'ի պատիւ ամենազօր Ս. Նշանի նորա (Եար. Վրդպտ. ի Յիշտկրն.): Եւ յետ երից ամաց իբրև ետես կթլ անհնար լինի վճարուին պարտուցն՝ նպաստիւք վիճակիս, ևլ Առաքել Եպս. անձամբ 'ի Ս. Վանիցս և գնաց 'ի Կ. Պոլիս և

իրբե և հասանգր, ծագեցաւ խոռովութիւն մեծ 'ի մէջ այլազգեացն և իջուցեալ ըզ-Սուլթան Ահմէտ թագաւորն յԱթոռոյն եդին 'ի տեղի նորին զեղբորորդին ըզ-Սուլթան Մահմուտն և նա անողորմ կոտորուամն արարեալ խաղաղացոյց զազմուկ ապստամբութեան և ապա Առաքել Արքեպոս շրջեալ 'ի սենեակս լուսմայափոխից, յիջևանս և յայլ տեղիս գումարեաց մեծաքանակ նպատաս յԱնուն Սրբոյ Վանիցս որով վճարեաց զպարտան և ետ շինել զգետ մի պատուական եպիսկոպոսական՝ թագիւ և այլովքն և բազմազան ոսկեղէն և արծաթեղէն զարդուք և բազում յիշատակօք դարձաւ 'ի Ս. Վանս (ՌՃՀԸ = 1729. Յարութ. Վրդպա. ի Յիշակին.): 'ի սմին ժամանակի նստէր 'ի վանս Ս. Հրեշտակապետի՝ ուրոյն Առաջնորդութեամբ Տ. Եղիազար Վարդապետ, որդի Աերաստացի Աճատար Արքեպոս. ի, այր վեհանձն և ճառարան՝ առ 'ի նախնիք բարի շարժեալ և խարճակցութեամբ Առաքել Եպոս. ի ետ բերել զհրամանագիր յԱրքուհուս և սկսաւ շինել զվանս Ս. Հրեշտակապետի և նորոգեաց զգմբէթ եկեղեցւոյն և կանգնեաց զերկուս սեղանս յաճմէ և յահեկէ. շինեաց և զժամատունս և զանտեսատուն և առանձին սենեակս միարանից և ուխտաւորաց և 'ի լրմանումին կատարեցան և շինուածքն ամենայն և բաց 'ի նպատից քաղաքիս և գիւղօրէից մնաց զյոյով պարաք 'ի վերայ վանուց, վասն որոյ գնաց Եղիազար վարդապետ 'ի Կ. Պոլիս և մատոյց զհանրագիր իշխանացն քաղաքիս առ Կոլոս Յովհաննէս Պատրիարքն և վճարեալ զպարտս՝ բազում ոսկեղէն և արծաթեղէն զարդուք եկեղեցական և յիշատակօք դարձաւ 'ի վանս իւր (ՌՃՁԲ = 1733 Տուժար): Յաւուրս յայսոսիկ 'ի հիմանէ նորոգեալ գեղեցիկ և վայելուչ շինեցան Առաջնորդարան և սենեակք Ս. Աճածին Եկեղեցւոյ: Յետ այսորիկ (ՌՃՁԸ = 1739. Յար. Վրդ.) Առաջնորդն Ս. Անապատի վանուց Տ. Յակոբ Վրդպա. Սերաստացի՝ որ և իրբե դամս 40 տիրեալ էր Աթոռոյն՝ յալիս հասեալ եթող զվանս և գնացեալ 'ի քաղաք հայթայթէր զօրապաշիկ իւր, ո՛չ ինքն կարենայր և ո՛չ ումեք թողոյր

տիրել, վասն որոյ և վանքն սկսաւ քայքայիլ. սակս այսորիկ ժողովեալ իշխանաց քաղաքիս և կոչեալ զՅակոբ Վարդապետն ոսեն, ծերացեալ ես դու, և ո՛չ կարես տիրել վանիցն, ե՛կ հրաժարեա՛ և նի՛ստ ուր և կամիս, և մեք տամք քեզ կերակուր և հանգիւցձ և զԱնապատն տուցուք միում ումեք զի շինեցէ, և նոյնս բազում պատճառարանութեանց հաճեալ ընդ այն սոաց՝ կամք ձեր եղիցի և ես ձերն ձեր իցեմ: Եւ յորժամ գումարեալ իշխանացն հկին 'ի միասին առ Առաքել Արքեպոս. ն, բազում բա՛նիւք հաճեցուցեալ զնա յանձնեցին նմա զՍ. Անապատն 'ի Սեպտ. 8. թափուր և յունայն 'ի զգետուց և յանօթից, խախտեալ և քայքայեալ 700 գահեկանի պարտիւք, և այնուհետեւ Առաջնորդութիւն Սր. Անապատին անկաւ ընդ իշխանութեամբ Արքեպիսկոպոսին Սրբոյ Նշանի, յորում 'ի կողմանէ նորին նստի տեղապաշ մինչեցայսօր ժամանակի, և ապա վճարեալ զպարտս, թափեաց 'ի ձեռաց այլազգեացն զարուստայս և զճարդացս և գրեալ թէ զՍ. Մենաստանն: Եւ յետ այսր սկսաւ խորհիլ վասն շինութեանն, որոյ վասն առաքեաց զԱնդրէաս Վարդապետն 'ի Կ. Պոլիս յանձնարարական գրութեամբք, այլ չեղե հնար առնուլ զհրամանագիր յարքունեասա: Ապա եկն իշխանութեամբ 'ի քաղաքս Ալի փաշայն՝ որդի Ալտի փաշային, և 'ի գրան նորին էր ոմն Յոյն Ստեփան անուն՝ Թէրճիման Պէկ կոչեցեալ՝ յոյր ձեռն հաճեցուցեալ զԲզէլին՝ էսո զհրամանագիր շինութեան Ս. Անապատի և եկն Թէրճիման Պէկն հրամանաւ Բզէլին և գրեաց զԷԷՅՅ Ս. Անապատի, բաւ կամաց Առաքել Արքեպոս. ի, 'ի վեց Մոյսի, և յեթնորորդ առուր Մայիսի (ՄՃՂԱ = 1742) 'ի տօնի Երեման Սրբոյ Խաչին, սկսաւ շինութիւն Ս. Վանուցն և կանգնեաց զպարտիսպն շուրջանակի և զգմբէթ Տաճարին, որ անկեալ էր, նորոգեաց և զտանիսն, զառաստաղն, զկտմարս, զյատակս և զգաւթիս ողջոյն ապիտակացոյց. շինեաց և Առաջնորդարան կրկնայարկ՝ զոյգ զոյգ սենեկօք և մեծամեծ լուսամտօք, և առաջի նոցա պարտէզ և բուրաստան, և կից նմին

մարագ յարգի և տեղիք անասնաց. և 'ի վերայ նոցա սենեակս միաբանից և 'ի լրման միոյ ամի աւարտեցան և շինուածքն ամենայն և վերակացուք էին այնմ միաբանք Ս. Նշանի՝ Յարութիւն վրդպտ. Երզնկացի՝ որ պատմէ զայսասիկ, Կարապետ վրդպտ. Կամարկապցի, Սահակ վարդապետ Ուռնայեցի, Անդրէաս վրդ. Պաղտանցի, Թովմաս վրդ. Սերաստացի, Ստեփան վրդ. Եւդոկիացի, Նիկողայոս վրդ. Հոգեարցի են., և զի կարի դառն և վշտալից ժամանակի եղև շինութիւնս այս, վասնզի էր սով սաստիկ և պատեւրազմ այլազգեայց ընդ Պարսից իբրև զհաւր բորբոքեալ, վասնորոյ և բազմութիւն դաժան զօրացն երթեակս արարեալ գրեթէ լափէին կլիզէին և խահրէին ըզգիւղ և զքաղաք և նեղեալ տառապեցուցանէին զազգս մեր հարկապահանջութեամբ: Բայց ժողովուրդք քաղաքիս ըզնեղութիւն իւրեանց թողեալ՝ յաւուրն համարուեստ մի՝ բերէին իւղ. հաց և սրիչ և կերակրէին զգործաւորս և յերկոյնիս ոմանք 5 և ոմանք տասն մշակաց վարձս տային և գնային, մինչև յաւարտ շինուածոյն: 'ի վերայ այսք ամենայնի, մնաց բազում պարտս 'ի վերայ վանուց, վասն որոյ Առաքել Արքեպս. Տեսուչն Քաղաքիս՝ հաւաքեալ զբազում նպատաս վճարեաց զպարտսն և եղ շինել կրկուս ձաշս մեծամեծս և յաւարտ շինուածոյն մատուցեալ զԱստուածային Պատարագն և օծեալ զխաշս եղ յիշատակ՝ զմին 'ի Ս. Աճածին և զմիւսն 'ի Ս. Սարգիս եկեղեցւոջ և ինքն դարձաւ 'ի Ս. Վանս իւր: Եւ յետ երկուց ամաց (ՌՃՂԵ = 1745) սպարապետն Տաճկաց և բղէշխն եկին 'ի քաղաքս 'ի մէկ Մայիսի՝ երկստոսան հազար զօրօք և եկաց աւուրս 8 և անցեալ զնաց 'ի Պարս, 'ի վերայ թշնամեաց և Թահմազին և անդ մեռաւ, և Թահմազն տիրեաց ամենայն կահուց և կարասեացն և զօրքն փախստական եղեալ և անգլուխ սփռեալ յամենայն տեղիս բազմութիւ մնաս հասուցին ազգիս մերոյ զի 'ի Սերաստիոյ մինչ ց'Մարգուան անապատ արարեալ այրեցին և զվանս Մարգուանու: Եւ զորք ամին (ՌՃՂԵ = 1746) 'ի 18 Մայիսի՝ Եղիական Կիւրակէին եկն 'ի քա-

ղաքս Հէքիմ օղլու Ալի բղէշխն անուամբ սպարապետութեան և ժողովեաց առ ինքն զբազում զօրս իբրև կաճառ, զի երեսուն և ութ երկուսեան նախարարք եկին՝ Թոդ զայլսն, եկին և զարուսը կոչեցեալ պիղծ լէվէնտքն իբրև տասն հազար հանգերձ զօրագլխովք իւրեանց որք էին Կէնճ Ալի, Կէնճ Օսման, Կէմ ալմազ տաշար օղլին են. և բանակեցաւ մերձ իրեւրաց յեզր քաղաքիս, և Սպարապետն հոգայր զպիտոյսն նոցա այլ զ'չ շատացեալ պիղծ լէվէնտքն անկանէին 'ի գիւղօրէս և բազում մնասս դործէին, որք և 'ի գիշերի միում գնացեալ 'ի գիւղն Բագնիկ բազում ոճրագործութիւ՝ սարարին, ըզկանայս յղացուցին, զաղջկունս սպակառեցին՝ զօրս ինքնանք եկեալ պատմէին 'ի քաղաքիս, և շինականք ամենայն խոյս տուեալ 'ի գիւղօրէից եկին 'ի քաղաքս: Բայց Ս. Մենաստանս շնորհիւ Տեսուն և զօրութեամբ Սրբոյ Նշանին անխախտ և անմնաս մնաց 'ի տեղւոջն, դրունք բաց և եկեալք կերակրեալ մեկնէին, և յետ մի քանի ամաց կատորեցին տաս 'ի Սերաստիոյ զամենայն լէվէնտս և գնացին իւրաքանչիւրն 'ի տեղիս իւրեանց: Թուի եթէ Սպարապետութիւնն և զուժարուն զօրաց վասն լէվէնտից էր, որով ջնջեալ բարձուն զաղիր և շար գաղանքն 'ի միջոյ: Եւ զորք ամին 'ի 14 ապրիլի (ՌՃՂԶ = 1746) (Յար. վրդպտ.). յաւուր տօնի գլխատման Սրբոյ Կարապետին, ժամանեալ հրաւէր երկնային կոչմանն հանգեալ 'ի յոյսն բնուից Տ. Առաքել Արքեպս. նահանգիս Սերաստիոյ, կալեալ զԱթոռ Առաջնորդութեան իբրև ամս 25, և եղաւ պատուով 'ի տապանի 'ի Ս. Վանս, 'ի զաւթի անդ մեծի եկեղեցւոյն հիւսիսակողմն գրան Սրբոյ Տաճարին: Սակս սուրին սակաւ ինչ հարստացուցաք զգրիչ մեր, վասնզի սա եղև առիթ և պատճառ վերջին պայծառութեան և վայելչութեան Սրբոյ Մենաստանիս և անախ և յայտը նովին շքեղութեամբ զնայ օրըստօրէ առաւելեալ ճոխութեամբ, շնորհիւ տեսուն ևս և փարթամացեալ շքնաղացի:

ՏԻԳՐԱՆ Ս. ՔԻՐԻՇԵԱՆ

(Եւրոպականի՝ 9)